

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221201827
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1221201827.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: L. Š. Z. Š. O. A. Y. U. Ý. , U. N. XX.X.XXXX, F. R. G., A. H. Č.. XXX, proti žalovaným: I. UNION poisťovňa a. s., Bratislava, Karadžičova č. 10, IČO: 31 322 051, II. Okresný súd Bratislava II., Bratislava, Drieňová č. 5, III. Krajský súd v Bratislave, Bratislava, Záhradnícka č. 10, o obnovu konania sp. zn. 11 C 155/2003, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26. apríla 2022, č. k. 26 C 23/2021-54, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26. apríla 2022, č. k. 26 C 23/2021-54, vo výroku I. a III., potvrdzuje. 26 C

II. Žalovanému v I. rade nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Bratislava II. uznesením zo dňa 26.4.2022, č. k. 26 C 23/2021-54, žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II. pod sp. zn. 11 C 155/2003, voči žalovanému v I. rade odmietol (výrok I.), žalovanému v I. rade nepriznal náhradu trov konania (výrok II.) a podanie žalobcu doručené súdu dňa 23.3.2021 v časti voči žalovanému v II. a III. rade odmietol (výrok III.). Uznesenie odôvodnil ustanovením § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405, § 406, § 410, § 413 ods. 1, 2, § 414, § 470, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, § 123 ods. 2, § 127 ods. 1, § 129 ods. 1, 2, 3, 4, § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. účinný od 1.7.2016, ďalej len C.s.p.). Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie uviedol, že dňa 23.3.2021 žalobca súdu doručil podanie, ktorým sa domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II. pod sp. zn. 11 C 155/2003. Ako žalovaný v I. rade bola označená spoločnosť Union poisťovňa, a.s., ako žalovaného v II. rade žalobca označil „OS SR v Bratislave 2 v k. č. 11C/155/2003 a odvolací KS SR“. Svoju žalobu odôvodnil tým, že súd o žalobnom návrhu nekonal tak, ako bol podaný, čím bol výlučným zavinením súdu spáchaný trestný čin. Preto podľa názoru žalobcu vec nie je rozsúdená a vo veci neexistuje právoplatný rozsudok, čo preukazoval tým, že súd v konaní sp. zn. 11 C 155/2003 za 18 rokov nevykonal dokazovanie o prípustnosti § 802 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a krivo ho obvinil z porušenia uvedeného ustanovenia. Súd vydal rozhodnutie, ktorým mal žalobcu okradnúť o poistné plnenie a žalovaného bezdôvodne obohatiť. Mal za to, že súd uvedeným konaním spáchal trestný čin (na čo nie je oprávnený), a preto je vydaný rozsudok od samého začiatku neplatný. Na základe uvedeného sa žalobca domáhal zrušenia rozsudku Okresného súdu Bratislava II. vo veci sp. zn. 11 C 155/2003 a aby súd vo veci ďalej konal a rozhodol. Dňa 8.10.2021 žalobca doručil súdu prvej inštancie podanie označené ako „Doplnenie návrhu na obnovu konania“, v ktorom tvrdil, že súd nemá právomoc spáchať trestný čin, že súd žalovanú bezdôvodne obohatiť, žalobca bol okradnutý o poistné plnenie, ide o krivenie zákona poisťovňami, poukazoval na svoje ľudské práva, ktoré sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremičateľné a nezrušiteľné.

1.2.1. Súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci oboznámil so spismi v súdnych konaniach sp. zn. 11 C 155/2003 a sp. zn. 13 C 55/2012. Zistil, že Okresný súd Bratislava II. žalobu v konaní sp. zn. 11 C 155/2013 v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave rozsudok súdu č. k. 11 C 155/2003-209, zo dňa 27.4.2007, rozsudkom č. k. 2 Co 51/08-257, zo dňa 25.3.2009, potvrdil. Rozhodnutie Krajského súdu bolo žalobcovi doručené dňa 21.5.2009, pričom týmto dňom rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 11 C 155/2003-209, zo dňa 27.4.2007 nadobudol právoplatnosť. Dňa 10.6.2009 podal žalobca dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Co 51/2008-257, zo dňa 25.3.2009, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6 Cdo 33/2010, zo dňa 24.3.2010 tak, že dovolanie odmietol ako neprípustné. Toto rozhodnutie najvyššieho súdu prevzal právny zástupca žalobcu dňa 22.4.2010.

1.2.2. Zo spisu Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 13 C 55/2012, súd zistil, že žalobca podal dňa 6.3.2012 návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II. pod sp. zn. 11 C 155/2003, ktorý odôvodnil tým, že tak okresný ako aj krajský súd riadne neodôvodnili svoje rozhodnutia, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Súd starostlivo nezhodnotil jednotlivé dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, najmä neuviedli, prečo nevyžiadali od žalovaného rozhodujúci dôkaz o vedomosti zamáčania údajov, čím sú rozsudky nepresvedčivé. Žalobca sa preto domnieval, že žalovanému boli dané väčšie práva ako jemu. Okresný súd Bratislava II. o návrhu žalobcu rozhodol uznesením zo dňa 30.6.2014, č. k. 13 C 55/2012-261 tak, že jeho žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.6.2015, č. k. 8 Co 57/2015-306 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 31.7.2017, č. k. 2 Cdo 163/2016 tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.6.2015 sp. zn. 8 Co 57/2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave následne rozhodol uznesením zo dňa 20.3.2019, č. k. 2 Co 33/2018-420 tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 30.6.2014, č. k. 13 C 55/2012-261 potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.6.2019.

1.3. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že tvrdenie žalobcu, že vo veci sp. zn. 11 C 155/2003 neexistuje právoplatný rozsudok, nie je správne, pretože v predmetnej veci došlo k vyneseniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré bolo potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave. Tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 21.5.2009. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobu na obnovu konania možno odôvodniť iba dôvodmi, ktoré sú výslovne uvedené v § 379 C.s.p. Ak tomu tak nie je, súd ju podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. odmietne. Pokiaľ by sa súd prvej inštancie stotožnil s názorom žalobcu, že vo veci sp. zn. 11 C 155/2003 neexistuje rozhodnutie (slovami žalobcu, vec nebola rozsúdená), bola by žaloba na obnovu konania neprípustná s poukazom na ustanovenia § 397 a § 398 C.s.p.

1.4. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca svoje podanie doručené súdu dňa 23.3.2021 odôvodnil ustanovením § 397 písm. a), b), c), d), f) C.s.p. Ďalej uviedol svoj výklad ustanovenia § 802 Občianskeho zákonníka, konštatoval, že v analogickej veci sp. zn. 9 Co 233,234/2017 rozhodol súd tak, že úrazy sa stali a poisťovňa má povinnosť vyplatiť poisťné plnenie. Žiadal vykonať také právne kroky, ktoré budú viesť k zrušeniu nepreukázateľného rozsudku v konaní sp. zn. 11 C 155/2003 a opakovane vo veci konať a spravodlivo rozhodnúť.

1.5. Súd prvej inštancie dôvodil, že zo samotnej žaloby nevyplývajú také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca nemohol použiť v pôvodnom konaní a mohli by mu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V žalobe tvrdené skutočnosti boli opakovane predkladané súdu aj v predchádzajúcich konaniach (sp. zn. 11 C 155/2003 a sp. zn. 13 C 55/2012). Žalobca nepredkladá a ani nenavrhuje vykonať dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, a preto dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) C.s.p. nie je naplnený.

1.6. Súd mal za to, že nie je naplnený dôvod obnovy konania ani v zmysle § 397 písm. b) C.s.p. Pri tomto dôvode obnovy konania ide o procesnú situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a teda riadne označila dôkaz, avšak tento z objektívnych dôvodov nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať (napríklad strata listiny, zlý zdravotný stav svedka a pod.). Pokiaľ prekážka, pre ktorú takýto dôkaz nebolo možné vykonať odpadla po právoplatnom skončení konania, zakladá to dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. b) C.s.p., avšak iba v prípade, že tým možno privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V predchádzajúcich konaniach boli vykonané všetky relevantné dôkazy, preto nie je naplnený ani dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. b) C.s.p. Žalobca

ani netvrdí, ktoré konkrétne dôkazy nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať a teraz ich je možné vykonať.

1.7. Súd prvej inštancie poukázal na to, že zo žaloby a ani z predložených spisov nevyplýva, že v ktoromkoľvek konaní, ktoré predchádzalo tomuto konaniu, bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, preto nie je naplnený ani dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. c) C.s.p. Dikcia „v dôsledku trestného činu“ pokrýva jednak prípady právoplatného odsúdenia za trestný čin, jednak prípady, ak trestnosť činu zanikla (napríklad v dôsledku premlčania trestného stíhania), avšak v odôvodnení zastavujúceho uznesenia bolo konštatované, že došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu. Žalobca podával opakovane žaloby na obnovu konania, avšak zo žiadneho konania nie je zrejmé, že by došlo v súvislosti s niektorým z týchto konaní k trestnému stíhaniu a už vôbec nie k právoplatnému odsúdeniu. Žalobca uvádza, že „premlčacie odvolacie lehoty v trestnom čine nebežia“, z ktorého tvrdenia je zrejmé, že žalobca nepochopil zmysel tohto ustanovenia.

1.8. Súd prvej inštancie konštatoval, že ďalšie dôvody podľa písmen d) až f) predmetného ustanovenia naplnené nie sú, pretože vo veci nerozhodoval Európsky súd pre ľudské práva a ani Súdny dvor Európskej únie, Rada Európskej únie alebo Komisia a taktiež tu nie je možnosť preskúmania pôvodného právoplatného rozsudku, ktorá by vyplývala z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členkom štáte Európskej únie.

1.9. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že žaloba na obnovu konania nebola podaná v lehote podľa § 403 C.s.p., pretože smerovala proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.3.2009, č. k. 2 Co 51/2008-257, ktorým odvolací súd v celom rozsahu potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II. č. k. 11 C 155/2003-209, zo dňa 27.4.2007 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.5.2009. Súd musí vychádzať zo zákonom ustanovenej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá je podľa § 403 ods. 1 C.s.p. tri mesiace, odkedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď dôvod obnovy konania mohol žalobca uplatniť. Rozhodnutie, proti ktorému smeruje žaloba na obnovu konania (sp. zn. 11 C 155/2003-209) nadobudlo právoplatnosť dňa 21.5.2009, t. j. lehota na podanie žaloby na obnovu konania uplynula dňa 21.8.2009. Podľa § 405 C.s.p. zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania len v zmysle § 404 C.s.p., avšak zo žaloby nevyplývalo naplnenie tohto zákonného ustanovenia, keďže nešlo o prípad trestného rozsudku, ktorý by bol neskôr zrušený, ani neexistujú nové dôkazy, ktoré by súviseli s novými vedeckými poznatkami, ani neboli preukázané dôvody obnovy konania v § 397 písm. c) až e) C.s.p.

1.10. Na základe obsahu spisu súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci zákonné podmienky pre vyhoviecie návrhu na obnovu konania nie sú dané, pretože v danom prípade ide o žalobu, ktorá je zjavne nedôvodná, čím sú splnené podmienky pre odmietnutie žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. a rovnako tak je táto žaloba podaná oneskorene, čím sú splnené podmienky pre odmietnutie žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p.

1.11. Nad rámec uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca okrem žaloby a Doplnenia návrhu na obnovu konania doručil súdu aj ďalšie podania, pričom v každom ďalšom podaní zvyšoval intenzitu svojich skutkových tvrdení, napríklad v podaní doručenom súdu dňa 8.12.2021 hovoril o pokračujúcom zločine a pridával ďalšie skutkové podstaty trestných činov, o ktoré malo podľa neho ísť. Súd poukázal na ustanovenie § 408 C.s.p., podľa ktorého dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá podľa názoru súdu prvej inštancie už uplynula.

1.12. O nároku na náhradu trov konania voči žalovanému v I. rade rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V prípade odmietnutia žaloby na obnovu konania bol síce de facto úspešný žalovaný I. rade, avšak súd mu právo na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli.

1.13. Ako žalovaného v II. rade označil žalobca „OS SR v Bratislave 2 v k. č. 11C/155/2003 a odvolací KS SR“. Vzhľadom k tomu, že ani Okresný súd Bratislava II., ani odvolací súd neboli stranami v pôvodnom konaní, voči nim nemohlo ísť podľa názoru súdu prvej inštancie o žalobu na obnovu konania. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že voči takto označenému žalovanému II. rade ide o inú žalobu - podanie vo veci samej a uznesením vyzval žalobcu, aby presne označil žalovaného v II. rade v zmysle § 133 C.s.p., uviedol, čoho presne sa podanou žalobou voči žalovanému v II. rade domáha, t.j. uviedol riadny, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh, resp. uviedol, či na svojom návrhu voči žalovanému v II. rade trvá. Dňa 22.3.2022 doručil žalobca konajúcemu súdu podanie zo dňa 18.3.2022, v ktorom doplnil údaje o Okresnom súde Bratislava II. a Krajskom súde v Bratislave, ktoré súd

prvej inštancie z tohto dôvodu označil aj v záhlaví svojho uznesenia ako žalovaní v II. rade a III. rade. Ani z uvedeného podania žalobcu nebolo súdu prvej inštancie zrejmé, čoho sa žalobca domáha voči žalovanému v II. a III. rade, keď v ňom len opätovne uvádza svoje predchádzajúce tvrdenia o spáchanom trestnom čine, o tom, že súd nevykonal dôkaz a domáha sa riešiť nezákonné odmietnutie poistného plnenia. Súd konštatoval, že nič z toho by nemohlo byť podkladom pre jeho rozhodnutie voči žalovanému v II. a III. rade, poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/295/2007, podľa ktorého „Žalobný petit, ktorým sa rozumie údaj o tom, čoho sa žalobca domáha, musí byť úplný, určitý a zrozumiteľný. Vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých musí byť vykonané tak presne a jednoznačne, aby po jeho prevzatí do výroku súdneho rozhodnutia mohol byť nariadený a vykonaný výkon rozhodnutia, lebo súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti než sú navrhované, žalobný petit musí svojím rozhodnutím úplne vyčerpať a nesmie ho prekročiť...“

1.14. Súd prvej inštancie dal do pozornosti žalobcu ustanovenie § 137 C.s.p., podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinností, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

1.15. Vzhľadom k tomu, že ako žalovaný je označený aj Okresný súd Bratislava II. a príslušný odvolací súd, poukázal súd prvej inštancie tiež na to, že súdna judikatúra vyslovila, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Nc 14/2010 z 31.05.2010), Okresný súd Bratislava II. bol preto oprávnený vo veci konať a rozhodnúť.

1.16. V súvislosti s rozhodnutím o odmietnutí podania žalobcu voči žalovanému v II. a III. rade súd prvej inštancie nerozhodoval o trovách konania, čo je v prípadoch odmietnutia podania vo veci samej pre neodstránenie väd podania bežnou súdnou praxou.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, jeho výroku I. a III., podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s trestným činom zneužitia súdnej moci žalovanou a s porušením práva žalobcu, zaručeného mu v Čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), nevysporiadal sa s tým, či rozsudok vynesený v konaní sp. zn. 11 C 155/2003 je právoplatný a nedokázal, podľa § 802 ods. I Občianskeho zákonníka, že vec je rozsúdená podľa § 216 C.s.p. od r. 2003 do dnes. Uviedol, že nezákonnosť a neplatnosť rozsudkov v konaní 11 C preukazuje nasledovne: „Žalovaná nezákonne odmietla poistné plnenie žalobcovi podľa § 802 ods. I OZ. Preto žalobca podal žalobu 11C podľa § 216 CSP o rozhodnutie súdu podľa § 802 ods. I OZ. Skutkový stav v nerozsúdennej veci 11C, 13C, 26C podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a Čl. 6 Dohovoru. Súd 11C rozhodol právne správne tak, že žalovaná ust. § 802 ods. I OZ použila nezákonne. Žalobca tvrdí odvolaciemu súdu v 26C podľa § 216 CSP - spor mal podľa § 802 ods. I OZ vyhrať žalobca.

Súd 11C zásadne pochybil podľa § 216 CSP a Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR takto.

Súd 11C bez právneho titulu následne konal tak, že na neprávne založil právo. Súd konal a rozhodol podľa § 802 ods. 2 OZ tak, že nevykonal dokazovanie podľa § 802 ods. 2 OZ a rozhodol ku vopred učenej strane !! AD ABSURDUM !

Žalobca sa návrhom na začatie konania domáhal určenia platnosti poistnej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 21.8.2001, vyplatenia poistného plnenia z úrazov zo dňa 11.12.2001 a 23.9.2002 od odporcu tak, že neporušil ust. § 802 ods. I OZ takto. Žalobca listom z januára 2002 oznámil poisťovni poistnú udalosť, na ktorú nereagovala ! Na jeseň 2002 žalobca oznámil poistnú udalosť na tlačive poisťovne. Poisťovňa po premlčanej odvolacej lehote zmluvy z 21.08.2001 nezákonne odstúpila listom z 29.11.2002 od poistnej zmluvy podľa § 802 ods. I OZ.

Žalobca podľa § 216 CSP podal žalobný návrh o rozsúdenie veci tak, že § 802 ods. I OZ neporušil. Súd 11C rozhodol, že žalovaná premlčala odvolaciu lehotu § 802 ods. I OZ a spor mal byť takto následne aj rozhodnutý podľa Čl. 6 Dohovoru a Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ale nie ináč! Dôkaz: spis!

Súd bez právneho titulu ale nedôstojne konal aj podľa § 802 ods. 2 OZ a tým zásadne pochybil.

Žalovaná a súd v rozpore s § 216 CSP zneužili ust. § 802 ods. 2 OZ . Súd na neprávne § 802 ods. 2 OZ založil právo takto. Žalovaná nedokázala svoje diskriminačné i špekulatívne konanie voči klientovi pri dojednávaní zmluvy takto. Prečo bez predloženia občianskeho preukazu zmluvu nedojednala ale následne podľa Čl. 1 Listiny a § 3 ods. I OZ prečo odmietla zapísať do zmluvy aj údaje ozdraví z rovnako relevantného dokladu - zdravotnej dokumentácie ? Dôkaz: spis.

Pri rozdelení zákonného ustanovenia § 802 ods.2 OZ na jednotlivé časti, dochádzam k týmto úvahám o zneužívaní súdnej moci na okradanie klientov poisťovní za pomoci súdov.

Súd 11C, 13C, 26C a následné v opravných prostriedkoch porušili Čl. 48 ods.2 Ústavy SR a Čl. 6 Dohovoru tak, že nevykonali verejné dokazovanie veci o ust. § 802 ods. 1,2 OZ takto :

Prvá časť zákonného ustanovenia: „Ak sa poisťiteľ dozvie až po poistnej udalosti, že jej príčinou je skutočnosť, ktorú pre vedome nepravdivé alebo neúplné odpovede ...“

Rozhodujúcim dôkazom k vedomosti zatajenia údajov klientom, pri dojednávaní poistnej zmluvy je pre žalovanú a súd v k.č. 11C mimo iného aj písomné poučenie o vedomosti zatajenia údajov pri dojednávaní poistnej zmluvy a podpísané s výhradou klienta.

Žalovaná musela súdu dokázať dôkazom - písomné poučenie svoje tvrdenie, že žalobca vedome zatajil nejaký údaj. Žalovaná písomné poučenie nepredložila súdu. Tak krivo obvinila žalobcu zo zatajenia údajov poisťovní a spáchala trestný čin podvodu voči súdu ! Žalovaný toto písomné poučenie súdu doposiaľ nikdy nepredložil napriek ústnej požiadavke žalobcu v konaní. Dôkaz: spis. Žalobca v riadnom konaní súdu žiadal, aby súd zabezpečil všetky dôkazy určené súdu zákonom § 802 ods. 1,2 OZ. Súd tak podľa Čl. 48ods.2 Ústavy SR nekonal. Dôkaz: spis.

Súd tomuto návrhu žalobcu nevyhovel, nezabezpečil dôkaz - písomné poučenie a nevykonal dokazovanie o prípustnosti ust. § 802 OZ takto. O písomnom poučení žalobca nevedel v čase dojednávania poistnej zmluvy, a riadil sa s ústnymi pokynmi pracovníčky poisťovne. Dôkaz: písomné poučenie, ktoré poisťovňa zatajila súdu a súd uvedený dôkaz nezabezpečil. Tak súd 11C porušil ľudské právo žalobcu na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia v trestnom čine žalovanej podľa § 802 ods.1 OZ ako aj Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Súd v dokazovaní 11C o trestnom čine podvodu žalovanej v prvej časti ust. § 802 ods.2 OZ diskriminoval žalobcu podľa Čl. 48 ods.2 Ústavy SR tak, že nezabezpečil dôkaz - písomné poučenie bez pochybností. Dôkaz: spis. Odvolací Krajský súd v Bratislave bez dôkazu v prvej časti ust. § 802 ods.2 OZ nedokázal opak !

Bez dôkazov v spise vo veci a v odôvodnení rozsudku sa súd s uvedeným v prvej časti zákona nevysporiadal ! Tým je dostatočne preukázané orgánu na to určenému, že žalovaný zneužil súdnu moc na okradnutie klienta a súd od r. 2003 nezabezpečil podľa Čl. 48 ods.2 Ústavy SR písomné poučenie podpísané s výhradou klienta !! Dôkaz: spis.

Tvrdím senátu Krajského súdu v Bratislave. Súd 11Cporušil Čl. 48 ods.2 Ústavy SR.

Druhá časť zákonného ustanovenia: „... nemohol zistiť pri dojednávaní poistenia a...“

Súd v č.k. 11C vec nerozsúdil ani v druhej časti zákona podľa ust. § 802 OZ.

Žalovaná nepredložila súdu dôkaz podľa Čl. 1 Listiny základných práv a slobôd, prečo pri dojednávaní poistnej zmluvy, po zapísaní do zmluvy, údajov klienta z občianskeho preukazu, odmietla na výslovnú žiadosť žalobcu zapísať rovnakým spôsobom do zmluvy aj údaje o zdraví - teda priamo zo zdravotnej dokumentácie ? Žalovaná svojim podvodným a špekulatívnym konaním pri dojednávaní zmluvy, sama odmietla zapísať do zmluvy údaje o zdraví klienta zo zdravotnej dokumentácie a súd nedokázal opak. Z tvrdení žalovanej a rozsudku 11C nie je známe podľa Čl. 1 Listiny, prečo občan podľa zákona pri dojednávaní poistnej zmluvy - nemá rovnaké právo po zapísaní údajov klienta z občianskeho preukazu na zapísanie údajov o zdraví zo svojej zdravotnej dokumentácie ? Výlučne konaním a zavinením žalovanej nie sú v zmluve uvedené všetky úrazy zo zdravotnej dokumentácie !! Dôkaz: zmluva.

Súd 11C ani odvolací Krajský súd nekonal o krivom obvinení žalobcu a nekonal o prezumpcii nevinu žalobcu. Súd ani v druhej časti ust. § 802 ods.2 OZ vec nerozsúdil takto. Súd 11C nevykonal v tomto smere dokazovanie podľa § 3 ods. 1 OZ, Čl. 1 Listiny a ani samotný žalovaný tak nezistil pri dojednávaní zmluvy, aký bol zdravotný stav žalobcu v tom čase v zmysle zdravotnej dokumentácie, z ktorej žalobca žiadal žalovanú zapísať pri dojednávaní do zmluvy údaje o zdraví. Súd v konaní 11C sa týmto precedensom žalovanej podľa § 3 ods. 1 OZ, Čl. 1 Listiny nevysporiadal v rozsudku. Súd nevykonal dokazovanie o zneužití súdnej moci žalovanou, o prípustnosti ust. § 802 OZ. Tak súd bez dokazovania o zneužití súdnej moci žalovanou a o prípustnosti § 802 OZ v celom, rozsahu zákona porušil ľudské právo žalobcu zaručené v Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv aj v analogickom judikáte EStP o rovnosti zbraní. Dôkaz: spis.

Žalobca si dovoľuje upozorniť na to, že žalovaná zapísaním údajov klienta z občianskeho preukazu, vyvodila sama proti sebe precedens tak, že musela po zapísaní údajov z občianskeho preukazu, rovnakým spôsobom podľa § 3 ods.1 OZ, Čl. § 6, 1 Listiny základných práv a slobôd zapísať do zmluvy aj údaje žalobcu o zdraví. Dôkaz: spis.

KS SR 2Co/33/2018 v konaní v obnove konania 13C o zneužití súdnej moci na okradnutie žalobcu a o porušení ľudských práv žalobcu v k.č. 11C spravodlivo podľa Čl. 6 Dohovoru nevedel preukázať opak tvrdení žalobcu ! Súd 26C sa nevysporiadal v dokazovaní podľa Čl. 48 ods.2 Ústavy SR s tvrdením

žalobcu v druhej časti zákona, prečo žalovaná nezapísala údaje o zdraví zo zdravotnej dokumentácie klienta na jeho výslovnú žiadosť?! Dôkaz: spis .

Tretia časť zákonného ustanovenia: „....., ktorá pre uzavretie poisťnej zmluvy bola podstatná, je oprávnený plnenie z poisťnej zmluvy odmietnuť“.

Žalovaná podľa ust. § 802 OZ musela súdu predložiť ku svojim tvrdeniam dôkaz, že zamlčaný údaj bol podľa ust. § 802 ods.2 OZ PODSTATNÝ.

Súd 11C v dokazovaní musel dokázať, že žalobca zatajil súdu taký údaj, ktorý bol podstatný. Žalobca v konaní a dokazovaní o prezumpcii neviny navrhoval, aby súd zaviazal žalovaného predložiť súdu taký dôkaz, že zamlčaný údaj bol podľa ust. § 802 ods.2 OZ PODSTATNÝ. Podstatný údaj podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/2249/1999 a na ktorý týmto poukazujem, je: „ § 802 odst. 2 Obč. zák., a to v dané veci zjistením, zda skutečnost, kterou nemohl pojistitel pro vedome nepravdivé nebo neúplné odpovědi zjistit, byla pro uzavření pojistné smlouvy nej en podstatná, ale byla zároveň příčinou pojistné události.“ Z ust. § 802 ods.1, 2 OZ vyplýva, že žalovaná aj súd 11 C/155/2003, 13C/55/2012 bol povinný zabezpečiť v dokazovaní podľa Čl. 48 ods.2 Ústavy SR aj taký dôkaz, že zamlčaný údaj bol podstatný a zároveň príčinou poisťných udalostí zo dňa 11.12.2001 a 23.09.2002. Len vtedy ust. § 802 ods.1, 2 OZ je VYNI MOCN E prípustné v prospech žalovaného.

Dôkaz: Ro NS ČR č.k. 29Cdo/2249/1999 zo dňa 30.10.2000.

Žalobca vyššie uvedeným tvrdí, že súd aj v tretej časti ust. § 802 OZ nezabezpečil v dokazovaní podľa Čl. 48 ods.2 Ústavy SR také dôkazy, ktoré by súd oprávnili použiť ust. § 802 OZ v celom rozsahu zákona. Súd č.k. 11C vec o zneužití súdnej moci žalovanou nerozsúdil ani v tretej časti ust. § 802 ods.2 OZ a tak je dostatočne v tejto sťažnosti dokázané orgánu na to určenému, že súd porušil Čl. 48ods.2 Ústavy SR. Dôkaz: spis.“

Odvolateľ uviedol, že obnova konania je vzhľadom na vyššie uvedené podaná z dôvodu porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy. Odvolací súd vyzval, aby sa vysporiadal s porušením čl. 48 ods. 2 ústavy takto: „ 1) či žalovaná zatajením súdu dôkazu - písomné poučenie, spáchala trestný čin podvodu tak, že zneužila súdnu moc pri odmietnutí poisťného plnenia podľa § 802 ods.1 OZ za účelom sa bezdôvodne obohatiť? Dôkaz: spis. 2) či súd porušil právo žalobcu zaručené v Čl.48 ods.2 Ústavy SR, súdnym rozhodnutím 11C, 13C, 26C je spáchaný trestný čin bezdôvodné obohatenie poisťovne? Dôkaz: spis.“

K ustanoveniu § 397 písm. a) C.s.p. odvolateľ uviedol, že „Vyššie uvedeným zákonom § 397 CSP, Čl. 48 ods.2 Ústavy SR, Čl. 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd i spismi vo veci je dostatočne dokázané, že súd mal rozhodnúť podľa § 802 ods.1 OZ.

Súd 11C, 13C, 26C konal bez právneho titulu aj o § 802 ods.2 OZ takto. Súd nezabezpečil vyššie uvedené dôkazy určené súdu ust. § 802 ods.1,2 OZ ! Žalobca bez svojej viny nemohol použiť dôkazy, určené ust. § 802 ods.1,2 OZ, ktoré sú rozhodujúce pre dokázanie podvodu poisťovne tak, aby sa bezdôvodne obohatila. Vec o § 802 ods.2 OZ nie je rozsúdená porušením Čl. 48 ods.2 Ústavy SR takto: výlučne zavinením súdu, žalobca bez svojej viny nemohol predložiť súdu dôkazy, ktoré sú rozhodujúce ku ust. § 802 ods.1,2 OZ a môžu privodiť zmenu rozsudku !!“

K ustanoveniu § 397 písm. b) C.s.p. odvolateľ uviedol, že „možno vyžiadať od žalovanej vyššie uvedené dôkazy ku prípustnosti ust. § 802 ods.1,2 OZ a vykonať nové dokazovanie veci 11C podľa určených dôkazov ust. § 802 OZ. Dôkaz: spis.!!“

Vyzývam odvolací súd vo veci 26C podľa Čl. 6 Dohovoru, aby v dokazovaní zaistil zo spisov 11C, 13C, či súd zabezpečil dôkazy určené súdu § 802 ods.1, 2 OZ a svoje rozhodnutie dokázal podľa dôkazov v spise vo veci? Ak v spise 11C, 13C nie sú zabezpečené vyššie uvedené dôkazy k ust. § 802 OZ, potom vyzývam odvolací súd v č.k. 26C, aby zabezpečil dôkazy, ktoré sú určené súdu ust. § 802 ods.1,2 OZ alebo priamo vykonal dokazovanie podľa § 802 ods.1 OZ a vec opakovane rozhodol podľa §216 CSP tak, že vyneseny rozsudok zmení podľa žalobného petitu v č.k. 11C.“

K ustanoveniu § 397 písm. c) C.s.p. odvolateľ uviedol, že „vedome podvodným konaním žalovanej a zatajením dôkazov súdu, žalovaná spáchala trestný čin podvodu voči súdu, za účelom sa bezdôvodne obohatiť. Následne nezabezpečením dôkazov súdu 11C a násl., je podľa Čl. 6 Dohovoru spáchaný súdnym rozhodnutím trestný čin diskriminácie žalobcu tak, že súd nezabezpečil podľa Čl. 48 ods.2 Ústavy SR dôkazy určené súdu zákonom ust. § 802 OZ a bez dôkazov v spise vo veci svojvoľne rozhodol nedokázateľným rozsudkom ku vopred určenej strane v konaní. Tak je súdnym rozhodnutím spáchaný trestný čin - bezdôvodné obohatenie poisťovne a súd od r. 2003 nedokázal opak ! Súd 11C, 13C, 26C od r. 2003 do dnes nevykonal dokazovanie veci podľa dôkazov určených ust. § 802 OZ, § 216 CSP a Čl. 48 ods.2 Ústavy SR.“

K ustanoveniu § 397 písm. d) C.s.p. odvolateľ uviedol, že „Nevykonaním dokazovania ust. § 802 OZ podľa Čl. 38 ods.2 Listiny a Čl. 6 Dohovoru, sú porušované aj ľudské práva žalobcu od r. 2003 do dnes !! Dôvod obnovy konania z dôvodu porušenia ľudských práv žalobcu podľa analogických judikátov ESĽP je

naplnený v zmysle § 397 CSP, pretože súd vec nerozsúdil podľa Čl. 1, 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd.“ Odvolateľ vyzval odvolací súd, že ak nerozumie podaniu, aby jeho vady odstránil podľa § 130 C.s.p. Vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nevysporiadal s tým, prečo súd v konaní sp. zn. 11 C 155/2003 nerozhodol len podľa § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa odvolateľa súd mal v konaní sp. zn. 11 C 155/2003 konať podľa § 216 C.s.p. a rozhodnúť len o § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd bez právneho titulu konal podľa § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na neprávne založil právo takto: žalovaná odmietne bez predloženia občianskeho preukazu poistnú zmluvu dojednať, následne po zapísaní do zmluvy údajov z občianskeho preukazu, odmietne špekulatívne pri dojednávaní poistnej zmluvy podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Čl. 1 Listiny základných práv a slobôd zapísať do zmluvy údaje o zdraví klienta zo zdravotnej dokumentácie, špekulatívne nezapísanie do zmluvy údajov klienta o zdraví zo zdravotnej dokumentácie, prezentuje žalovaná aj nedôstojne konajúci súd ako pochybenie klienta, súd v konaní sp. zn. 11 C 155/2003, sp. zn. 13 C 55/2012, sp. zn. 26 C 23/2021, v špekulácií poisťovniam pomáha v rozpore s Čl. 6 Dohovoru tak, že nezabezpečí dôkazy určené zákonom, § 802 Občianskeho zákonníka, žalovaná na svoje tvrdenia vedome podvodne zatají dôkazy súdu. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nezabezpečil dôkazy na svoje rozhodnutie podľa § 802 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vyzval odvolací súd, aby vykonal dokazovanie podľa žalobného návrhu v konaní sp. zn. 11 C 155/2003, za prítomnosti žalobcu o oprávnenosti žalovanej použiť ust. § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka po dávno premlčanej odvolacej lehote dojednanej poistnej zmluvy zo dňa 21.8.2001.

K ustanoveniam § 397 písm. d) až f) C.s.p. odvolateľ uviedol, že existujú analogické judikáty ESLP. Dôvodil, že „Existujú zákonné výnimky, kedy rozsudok od samého začiatku je neplatný ako napr. ak súd na neprávne založí právo, koná tak, aby sa spravodlivosť zdala ale neudiala, sú porušené ľudské práva Žalobcu tak, že súd porušil ust. §38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd, vynesený rozsudok je nedokázateľný a neodôvodniteľný podľa Čl. 48 ods.2 Ústavy SR a ďalšie....

Na základe vyššie uvedeného - Čl. 1, 48 ods.2, 145 ods.4, 154c Ústavy SR a Čl. 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd, súd dospel v žalobe podľa § 802 ods.1 OZ ku nesprávnemu a nespravodlivému súdnemu rozhodnutiu podľa Čl. 6 Dohovoru. Súd od r. 2003 nedokázal opak.“ Ďalej uviedol, že súd nemá právomoc svojim rozhodnutím spáchať trestný čin, také súdne rozhodnutie je od samého začiatku neplatné. Odvolateľ v odvolaní ďalej uviedol, že voči žalovaným v II. a III. rade sa domáha, aby odvolací súd vykonal podľa § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka nové dokazovanie nerozsúdenej veci sp. zn. 11 C 155/2033 podľa § 216 C.s.p. a Čl. 48 ods. 2 ústavy a vyniesol rozsudok. Odvolací požiadal o oslobodenie od platenia súdnych trov z dôvodu, že súd v konaní sp. zn. 11 C 155/2003 nerozhodol podľa § 216 C.s.p. a nevyniesol podľa Čl. 48 ods.2 ústavy rozsudok podľa § 802 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozhodol tak, že vo veci sp. zn. 11 C 155/2003 neexistuje právoplatný rozsudok podľa § 216 C.s.p., aby prikázal žalovanej predložiť súdu písomné poučenie pri dojednávaní poistnej zmluvy v roku 2001 a dôkazy „určené súdu ust. § 802 OZ“. Žiadal zabezpečiť dôkaz z Národnej banky Slovenskej republiky o tom, aký by bol teoreticky úrok z omeškania poistného plnenia v čase podania žalobného návrhu v roku 2003. Ďalej navrhol : „Následne súd 26C opakovane rozhodne v právoplatne nerozsúdenej veci 11C podľa § 802 ods.1 OZ : žalovaná zneužila súdnu moc tak, že nepredložila súdu dôkazy, určené žalovanej zákonom podľa § 802 ods.1 OZ na svoje tvrdenie o odmietnutí poistného plnenia žalobcovi. súd 11C, 13C nezabezpečil v konaní súdu také dôkazy o ust. § 802 ods.1,2 OZ, aké požaduje Zákon predložiť v celom rozsahu zákona a nezabezpečil vypočítaný úrok z NBS, súd nevykonal verejné dokazovanie veci podľa Čl. 48 ods.2, nezabezpečil dôkazy, určené súdu ust. § 802 OZ a bez dôkazov vyniesol svojvoľný, nepreukázateľný a nedokázateľný rozsudok ku vopred určenému účastníkovi konania súd nevyniesol podľa § 216 CSP rozsudok, o § 802 ods.1 OZ. Dôkaz: spis 11C. súdnym rozhodnutím právo žalobcu zaručené v Čl. 48 ods.2 Ústavy SR porušené bolo. Súd 26C vynesený rozsudok mení takto:

Navrhovateľ je oslobodený od platenia poistného z poistnej zmluvy č. 00032541 zo dňa 21.8.2001 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom s účinnosťou od 1.1.2004. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 494.250,- Sk a k tomu úrok z omeškania v zmysle výpočtu úrokových sadzieb určených NBS nasledovne: vo výške 16,5% ročne zo sumy 88.650,- Sk od 1.10.2002 do zaplatenia, vo výške 13% ročne zo sumy 390.000,- Sk od 1.3.2004 do zaplatenia, vo výške 12,5% ročne zo sumy 15.600,- Sk od 1.12.2003 do zaplatenia a k tomu trovy konania a trovy právneho zastúpenia tak, ako budú vyčíslené v konečnom rozhodnutí, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

3. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 385 ods. 1, § 379, § 380 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 C.s.p.).

4. Žalobca sa v prejednávanej veci domáhal, návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.3.2021, obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II. pod sp. zn. 11 C 155/2003, v ktorom súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 27.4.2007, č. k. 11C 155/2003-209, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.3.2009, č. k. 2 Co 51/08-257, nadobudol právoplatnosť dňa 21.5.2009; návrh žalobcu ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Dovolanie, podané v predmetnej veci žalobcom, bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.3.2010, sp. zn. 6 Cdo 33/2010, odmietnuté.

5. Podľa § 397 písm. a), b), c), d), e) a f) C.s.p. proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

6. Podľa § 403 ods. 1, 2 C.s.p. žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť (1). Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (2).

7. Podľa § 404 C.s.p. za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

8. Podľa § 413 ods. 1 C.s.p. súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak a) bola podaná oneskorene, b) bola podaná neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, d) ide o dôvod uvedený v § 129 e) je zjavne nedôvodná.

9. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať predovšetkým na to, že, ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie, žaloba na obnovu konania bola v preskúmvanej veci podaná až po uplynutí zákonnej lehoty (§ 403 C.s.p.), keďže bola súdu prvej inštancie doručená až dňa 26.3.2021, pričom rozsudok vo veci samej v pôvodnom konaní nadobudol právoplatnosť dňa 21.5.2009. Zároveň je potrebné konštatovať, opäť zhodne so súdom prvej inštancie, že v prejednávanej neboli preukázané ani skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 404 C.s.p. a teda možnosť podania žaloby na obnovu konania po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že ani nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa otázkou prípustnosti povolenia obnovy konania. V tejto súvislosti je však potrebné konštatovať, že rovnako sú správne aj závery súdu prvej inštancie o tom, že v prejednávanom prípade nie je splnený ani jeden zo zákonných dôvodov povolenia obnovy konania podľa § 397 písm. a), b), c), d), e) a f) C.s.p.

11. Pokiaľ odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s trestným činom zneužitia súdnej moci žalovanou, odvolací súd poukazuje na bod 30. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ďalej, že sa nevysporiadal s tým, či rozsudok vynesený v konaní sp. zn. 11 C 155/2003 je právoplatný, odvolací poukazuje na bod 26. odôvodnenia rozhodnutia.

12. Pokiaľ odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s porušením práva žalobcu, zaručeného mu v čl. 48 ods. 2 ústavy, odvolací súd uvádza, že o otázkach porušenia základných práv alebo slobôd rozhoduje Ústavný súd Slovenskej republiky (čl. 127 ods. 1 ústavy, v spojení s § 122 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov), uvedenú námietku odvolateľa preto odvolací súd považuje za nedôvodnú.

13. Odvolateľ v odvolaní dôvodil, že sú dané dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. d) až f) C.s.p., keďže existujú analogické judikáty ESLP. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého aplikácia § 397 písm. d) C.s.p. v prejednávacom prípade neprichádza do úvahy, keďže vo veci nerozhodoval Európsky súd pre ľudské práva. Pokiaľ ide o dôvod obnovy podľa § 397 písm. e) C.s.p. odvolací súd poukazuje na to, že odvolateľ neuviedol, s akým rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré by bolo pre strany záväzné, má byť rozhodnutie vydané v konaní, ktorého sa žaloba o obnovu konania týka, v rozpore. Rovnako odvolateľ nekonkretizoval dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. f) C.s.p. Uvedené odvolacie námietky preto odvolací súd považuje za nedôvodné.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu správne postupoval súd prvej inštancie, keď postupom podľa § 129 ods. 3 C.s.p., podanie voči žalovaným v II. a III. rade odmietol, keď žalobca na výzvu súdu uznesením zo dňa 7.3.2022, č. k. 26 C 23/2021-48, aby označil žalovaného v II. rade v zmysle § 133 C.s.p. (žalobca pod označením žalovaný v II. rade uviedol dva subjekty a to Okresný súd Bratislava II. a Krajský súd v Bratislave) a uviedol, čoho sa podanou žalobou voči žalovanému v II. rade domáha, t. j. uviedol riadny, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh (petit), vady konania neodstránil, neuviedol, čoho sa voči žalovaným v II. a III. rade domáha a pre uvedený nedostatok nebolo možné voči nim v konaní ďalej pokračovať. Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil aj v jeho výroku III.

15. V súvislosti s tým, že žalovaným v III. rade v prejednávanej veci je Krajský súd v Bratislave, odvolací súd, obdobne ako súd prvej inštancie, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Nc 14/2010, zo dňa 31.5.2010, podľa ktorého dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (obdobne aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 343/2013, zo dňa 24.10.2013).

16. Odvolací súd záverom konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil (§ 387 C.s.p.).

17. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s 255 ods. 1 C.s.p. Podľa uvedených ustanovení by mal žalovaný v I. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktorý mu však odvolací súd nepriznal, keďže žalovaný v I. rade sa o odvolacom konaní ani nedozvedel. Žaloba na obnovu konania nebola žalovanému, v súlade s § 413 ods. 2 C.s.p. doručená a v tej súvislosti mu nebolo doručené ani odvolanie proti uzneseniu o odmietnutí žaloby.

18. V priebehu odvolacieho konania súd prvej inštancie zaslal odvolaciemu súdu podanie žalobcu zo dňa 21.5.2022. Uvedené podanie, v súlade s § 413 ods. C.s.p., odvolací súd nedoručoval ostatným subjektom na vyjadrenie.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje rozhodnutie o trovách odvolacieho konania voči žalovaným v II. a III. rade, keďže žalovaní sa o odvolacom konaní ani nedozvedeli, keď ani podanie, ktoré by mohlo byť žalobou im doručené nebolo (vzhľadom na neodstránenie väd podania) a nebolo im doručené ani odvolanie proti uzneseniu o odmietnutí žaloby.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).